

Sardanes per a cobla

1	La masovera guapa	(1921)	4'06"
2	La castanyada	(1948)	4'22"
3	La millor amiga	(1923)	3'46"
4	La lluna de mel		3'21"
5	Vora una font	(1919)	3'29"
6	L'esclat d'un petó	(1927)	3'50"
7	Mar en calma	(1946)	3'21"
8	Del maig flairós	(1949)	4'13"
9	Abrilenca	(1921)	3'42"
10	A tota vela	(1929)	4'01"
11	Amb el porró en fresc	(1949)	4'12"
12	Desitjada		3'44"
13	Sempre gentil	(1922)	3'45"
14	Idil·li mariner	(1929)	4'40"

Josep Blanch i Reynalt

Castelló d'Empúries, 1888 - 1954

Marc Timón, director

Cobla Marinada · Marc Timón, director

MUSICS
per
la
VTBOS

Cobla Marinada

Josep Blanch i Reynalt Sardanes per a cobla

El romanticisme rural

De la meua etapa com a músic de cobla recordo que una de les converses més recurrents pel que fa al repertori era la raó per la qual sempre es toquen les mateixes sardanes dels mateixos autors. La resposta d'un vell amic company de faristol solia ser: "el que ha quedat oblidat en el passat, per alguna cosa serà". I sovint no li faltava raó, però per contra, de vegades passa que el temps és capritxós i també es guarda algunes perles amagades que amb esforç i recerca, quan es recuperen, són premis d'allò més valuosos. Així doncs, amb gran satisfacció puc dir que la nostra tenacitat ha tingut recompensa i que en aquest disc us podem oferir música inèdita de Blanch i Reynalt que està perfectament a l'alçada de les seves composicions més conegudes i celebrades.

En ple segle XXI i en un punt en què el coblisme està debatent-se estèticament entre la seva arrel més popular i les seves capacitats més cultes, aproximar-se a l'obra de Blanch ha estat tot un repte, tenint en compte que estem parlant d'un compositor dual, amant del lirisme desfermat però militant, alhora, del regust més pagès i de terra mollta que la veu de la cobla pot emular com ningú. Calia, doncs, preservar aquesta autenticitat i acostar-nos-hi amb

respecte però amb total convicció. I és en aquest punt on una cobla com la Marinada, barcelonina de cap i atramuntanada de cor, esdevenia ideal per aquesta tasca. Imprimint tempos alts i navegant entre la subtilitat més cambrística i la punyència desbocada, amb la Marinada hem dibuixat un Blanch i Reynalt racial però polític, arrauat però amb continguda maduresa, mariner i de gra de blat daurat.

A títol personal, vull agrair profundament a la Cobla Marinada i a Músics per la Cobla la possibilitat que m'han donat de redescobrir aquest compositor castellaní i de poder tancar el meu cercle vital amb aquesta formació, tornant-hi com a director després d'haver-hi tocat el tible tants anys. Penso que el treball musicològic i interpretatiu que s'ha dut a terme ha estat a l'alçada del descobriment de música nova i de qualitat que s'ha fet i us convido a tots a gaudir-la com ho hem fet nosaltres, estimant i tenint cura d'allò pretèrit per trepitjar amb pas ferm tot allò que ha de venir.

Marc Timón i Barceló
Director musical

Josep Blanch i Reynalt
(1888-1954)

Sovint aprenem història a través del nom de grans figures que, segons ens diuen, han estat «grans homes», destacades personalitats. La història però —o, més ben dit, les històries— solen desenvolupar-se a través d'un constant *treball de formiga*, aquella feina que no sempre es veu a primer cop d'ull o bé no és reconeguda, però que esdevé essencial per obtenir resultats.

L'edició d'aquest CD suposa la recuperació d'un material oblidat del mestre castellaní Josep Blanch i Reynalt, músic i activista de la sardana a qui es deu, en gran part, el moviment cultural local —i comarcal— de la primera meitat del segle passat.

Castelló d'Empúries entre segles: de la Restauració del 1874 a la postguerra de mitjans del segle XX.

Per poder comprendre la figura del mestre Blanch és necessari tenir en compte l'entorn social i cultural on va néixer i créixer.

Tot i ser un poble majoritàriament agrari, el Castelló de finals del segle XIX esdevingué una de les viles més importants dins l'Alt Empordà. Això es devia a una alta i notable vida cultural i recreativa, centrada sobretot en les institucions d'ensenyament, centres i associacions recreatives i culturals —cafès, centres de diversió, representacions teatrals, concerts...— promogudes sobretot per les famílies de classe alta i els clergues. Dins d'aquest context nasqué l'escola municipal de música, de la qual, malgrat tenir un origen una mica incert, se'n té constància des del 1885-1886.

L'activitat musical anava unida a dues corporacions: l'Ajuntament i la Parròquia. Gràcies a aquestes, i coincidint amb el moviment sardanista promogut per Pep Ventura, a Castelló es van desenvolupar figures que han esdevingut rellevants en el món musical com Antoni Agramont o Pau Guanter «Rossinyol», creador de la cobla Els Rossinyols, reconeguda arreu de Catalunya.

Josep Blanch i Reynalt: el mestre Blanch (1888-1954)

Nascut l'any 1888 i fill de pare fuster, ja de petit Blanch mostrava inquietuds i dots excepcionals per a la música. A la vegada que anava a l'escola a aprendre les primeres lletres, freqüentava la fusteria del pare per aprendre'n l'ofici i començava a rebre lliçons de música. Paral·lelament, i tenint en compte l'òptim ambient musical que es vivia al poble, Blanch desenvolupà un coneixement cultural de manera autodidacta, fet no gaire corrent entre la gent de la seva condició i professió.

El seu primer mestre fou Antoni Agramont, que en aquell moment era el director de l'escola municipal de música i que l'inicià en els coneixements del llenguatge musical. D'altra banda, Salvi Callís li impartí classes de violí i fiscorn. Tanmateix, les figures que més incidiren en la formació musical de Blanch foren Pau Guanter, a través de l'ensenyament del fiscorn, i el mossèn Joaquim Serratosa, en el camp de l'harmonia i composició. Així mateix, és important la relació —professional i personal— que tingué amb Enric Morera, de qui també va rebre classes de composició i instrumentació.

L'any 1906, amb disset anys, entrà a formar part de la cobla-orquestra castellonina Els Rossinyols, on estigué fins al 1915. Durant aquest període perfeccionà la pràctica i la teoria musical, fet que el motivà a començar la seva tasca compositiva iniciant-se amb la primera sardana que se li coneix: *Cercant l'amor*. Més endavant fundà i dirigí el cor de joves Llabor Castellonina i els en compongué melodies.

Al voltant del 1890, a Peralada —on l'aprenentatge musical estava integrat a l'escola bàsica— nasqué La Principal de Peralada, impulsada pels germans Josep i Miquel Serra i Bonal. La cobla va obtenir molt prestigi a l'època, com ho demostra la triomfal anada a Barcelona per les festes de La Mercè l'any 1902. Josep Blanch s'hi incorporà com a fiscornaire substituït el 1914, època en què la cobla creuà fronteres per anar a França i Anglaterra acompanyant l'Orfeó Català, poc abans que esclatés la Primera Guerra Mundial. L'any 1915 Josep Serra, reputat músic i un dels fundadors de la formació, se n'anà a viure a Barcelona, i fou el mestre Blanch qui n'ocupà el lloc de director, juntament amb Miquel Serra.

Blanch va dirigir La Principal de Peralada fins al 1940. Al llarg d'aquest període, el músic va compondre les peces més esplendoroses de la seva producció. L'èxit del compositor culminà l'any 1927, quan el Foment de la Sardana li atorgà el premi Sant Jordi per a sardanes o glosses amb la composició *Gracieta*, una glossa per a cobla sobre la cançó popular que rep el mateix nom. A la vegada que esdevingué una època de plenitud artística del músic, ho fou també per a La Principal de Peralada, que va ser molt sol·licitada tant a festes majors d'arreu de Catalunya com en els concerts més prestigiosos del territori.

Entorn dels anys trenta el panorama musical començà a experimentar canvis, després de la introducció de nous gèneres com el jazz, que arribà a les festes majors d'arreu del territori. En conseqüència, molts músics es veieren obligats a adaptar-se a les noves modes dels ballables, la qual cosa representà la primera contrarietat per a la cobla de Peralada. Arribats al 1936, dins del context de la revolució i a causa de la Guerra Civil, La Principal de Peralada deixà d'actuar. Blanch, implicat en política dins la Lliga Regionalista, fou empresonat en dues ocasions. El 1939 fou nomenat director de l'escola municipal de música de Castelló, càrrec que ocupà fins a la

seva mort. L'any 1940 es dissolgué oficialment La Principal de Peralada i, a causa del baix sou de director de l'escola, el mestre Blanch exercí de músic en altres formacions —entre les quals La Principal de l'Escala—, fins que el 1945 passà a ocupar el lloc d'organista parroquial. Paral·lelament fundà una petita banda municipal —sense nom— amb alumnes de l'escola de música, que acompanyava l'Ajuntament als actes cívics i religiosos.

Podem parlar del mestre Blanch com a figura de músic polifacètic —director de cor i cobla-orquestra, instrumentista...—, però és rellevant destacar-ne les seves principals dedicacions, com van ser la composició i les «lliçons de música». Fou, sens dubte, autor d'una àmplia producció musical —majoritàriament sardanística—, així com d'instrumentacions de composicions d'altres músics contemporanis destacats com Enric Morera.

Amb aquest recull d'obres inèdites hem volgut retre homenatge a la figura que fou el mestre Josep Blanch i Reynalt, de qui probablement no han transcendit gaires sardanes, malgrat l'àmplia producció que en va deixar.

Roser Serrano Plana

OBRA SARDANÍSTICA I PER A COBLA

TÍTOL	ANY	TÍTOL	ANY	TÍTOL	ANY	TÍTOL	ANY
SARDANES PER A COBLA		Cançons de la sega	1948	Divina	1931	Flor de passió	1918
Abrilenca	1921	Cançó dels catalans, La		Dolça i bella	1952	Flor de sang	
Adéu, orenetes!	1944	Cant a l'estiu	1926	Dolça visió		flor de la vila, La	
A flor de llavi		Cants de goig	1917	Donzella garrida	1920	flor del garrollar, La	1912
Aires de primavera	1916	cap verd, La	1932	Ella i jo	1921	foc de Sant Joan, El	
-A la llorejada colla Dansaires Barcelonins-		Capvespre amorós	1909	El que veié la lluna	1919	La versió original és per a cor	
Aires nous	1946	caragolada, La	1946	Embruixada		Focs artificials	1951
Per a dues cobles		-Al meu germà Àngel-		Empordanesa	1923	La versió original és per a cor	
Alegria de festa major	1908	Casament a masia	1923	La versió original és per a cor		Fruit d'amor	
A l'estimada	1932	Premi del Concurs d'Arenys de Mar	1923	Empúries	1926	Melodia de Joan Noguera i Solé	
Al ritme de les ones	1922	castanyada, La	1948	Enamorada	1943	Fruita madura	1947
Amb el porró en frec	1949	-Evocació de la vetlla de Tot-Sants; barreja		Encantament	1922	Galanteig	1927
Ametllers florits	1945	d'històries d'ànimes, castanyes i garnatxa-		Premiada		grans marramaus, Els (<i>fiscorn</i>)	1945
amor al bosc, L'	1923	Castellonina (flabiol)	1944	Engruna	1924	-A Josep Cristòfol i Parals, <i>fiscorn</i> que fou	
Amor triomfant		-Al jove flabiolaire Pere Moner		En plena festa	1933	d'El Montgrins durant 42 anys-	
Amor vençut	1928	de La Canya d'Olot-		Ensomnis	1911	Heroica (tible)	1919
Ans de dinar	1953	Cercant l'amor	1908	Entremaliada	1948	Escrita en col-laboració	
Apa minyons!	1936	La primera sardana que escrigué		Reversa (amb diferents versions i tiratges)		amb Joan Noguera i Solé	
A plena llum	1917	Confidència	1944	ermitana, L'	1915	Hostalera esquerra, L'	1922
Aquella fulana	1952	conte de les muntanyes, El	1913	Escandalosa (<i>dues tenores i fiscorn</i>)	1944	Idil-li mariner	1929
Aquelles nyacres	1949-1951	dansa dels aimants, La	1911	esclat d'un petó, L'	1927	Impertinenta	1923
A tota vela	1929	Davallada	1912	estiuet de Sant Martí, L'	1933	Intrèpida	1953
Atrevida (<i>fiscorn</i>)	1944	deixa-flaires, La	1921	fadrinalla, La	1910	Ja et dic jo (<i>tenora</i>)	
A una rossa!		Desvergonyida		Fantàstica	1929	Ja la ballem	1928
A uns ulls		Escrita en col-laboració amb		festa de la vila, La	1925	Jo te l'encendré	1953
Baixant dels cims	1908	Joan Badosa i Compte		festa del Carme, La	1927	Per a cobla de 13 instruments	
Ben plantada, La	1912	De la bóta del racó	1948	festa del mas, La	1920	judici final, El (<i>tible</i>)	
boc i la cabra, El	1933	Premi del Concurs Barcino 1948		fi del món, La (<i>tible</i>)	1926	Llaminera	1945
bon temps, El	1931	de la sort, La	1951	Escrita en col-laboració amb		llegenda, Una	1908
-A l'Ernest Albert i Galter-		del cor galant, La		Joan Badosa i Compte		lluna de febrer, La	1928
Bonica com tu	1948	de l'èxit, La		fi d'una rosa, La	1919	lluna de mel, La	
bromista, La	1942	De Lladó, la més bonica	1924	Filigrana	1912	Lola, La	1944
Burlona	1944	Del maig flairós	1949	Filigranes de la tenora (<i>tenora</i>)	1951	Mal d'amor	1925
Calaverada (<i>tible</i>)	1926	dels desenganyis, La	1913	Filla de l'hivern		Mar en calma	1946
Escrita en col-laboració amb		Desitjada		Fina de coll		Mare de Déu, La	1954
Joan Badosa i Compte		Devesa de Girona, La	1937	Flairant la vida		Darrera de les sardanes escrites per l'autor	
cala d'en Titit, La	1926	Dia de gala		Flor ciutadana	1918	Maria	1933
Cançó d'enamorats	1917	dia d'octubre..., Un	1932	-A la gentil Judith Bach, reina del couplet català-		Marramaus (<i>fiscorn</i>)	1945
Escrita en col-laboració		Diumengera		Flor de claustre		masovera guapa, La	1921
amb Joan Noguera i Solé		Divertiment	1946	Flor de febrer	1913	Mediterrània	1922

SARDANES PER A COBLA

TÍTOL	ANY	TÍTOL	ANY
mel, La	1945	Rosa de bardissa	1913-1948
Meravellosa	1953	sal de ma terra, La	1946
Més marramaus (<i>fiscorn</i>)	1945	Sant Pere de Roda	1925
millor amiga, La	1923	- <i>A la Joventut Sardanista Pep Ventura-</i>	
Premiada a Girona –A la Sra. Balbina Prim- mitja virtut, Una		Santes Creus	1927
molinera i el músic, La	1918	Sempre gentil...	1922
(Hi han dues versions: Sol M. i La M.)		- <i>Al C. de D. del C. I de la I. de Barcelona-</i>	
Montgrí en solfa, El	1952	Simpàtica	1944
Per a cobla de 13 instruments		Somriuere femení	
Nit de festa	1910	Sota el cel blau	
noia de Banyoles, La	1931	Sota la parra	1909
noia matinera, La	1918	Tardoral	1922
Obsessió (<i>tenora</i>)	1953	- <i>Al Sr. Just Marlés-</i>	
Pasqua florida	1930	Tendreses	1911
pastor enamorat, El	1920	Ton cor!...	1912
Patacades!	1945	Tramuntana fresca	1932
Pensant en tu	1946	Vallespir triomfant	1947
petit Jordi, El	1923	- <i>A la molt atenta Comissió de Festes</i> <i>Sardanístiques del carrer Vallespir-</i>	
-Al nen Jordi Ferrer i Compte-		Visca la boira!	1909
Petonada		Vora una font	1919
Plany		Xerrroteig d'ocells	
Poncella desclosa	1915	- un total de 181 títols-	
Presagi d'enamorats	1910		
primeres flors, Les	1911	SARDANES PER A COBLA D'AUTORIA NO CONFIRMADA	
prometença, La	1911	Amor i joia	
Prop l'aimada	1913	Amor perdut	
Prou marramaus		Cançó de juny	
Quan el pare no té pa	1946	cim de l'Atlàntida, El	
Quan en Pere vol	1950	dona nua, La	
quaranta i l'as, Les	1952	Encara hi som	
Recança	1937	Joaquima i Montse	
Records de l'Estrada	1941	mal casada, La	
Record del Pont Major	1937	pomera blanca, La	
Recordances		Refila Pep	
Remordiment		Rosa bonica	
Renyines d'enamorats	1935	Senzillesa	
Ripollenca	1947	Si tu em fessis un petó	
ritme de les ones, El	1929	Vallcivera	
riuada, La			

SARDANES PER A PIANO

TÍTOL	ANY	TÍTOL	ANY
De la majoria de les seves sardanes per a cobla el mestre en realitzava reduccions a piano.		Ballables: Manzanilla (vals) (1935)	
INSTRUMENTACIONS PER A COBLA D'OBRES D'ALTRES AUTORS		SARDANES VOCALS	
Sardanes del mestre Enric Morera		Cançó de la terra plana	1929
albercoc, L'		Per a cor i cobla.	
Algueresa		Lletra de Carles Fages de Climent	
A n'en Pep Ventura		Empordanesa	1950
cançó dels catalans, La		Per a cor a 3 v.m. Lletra de J. Gibernau	
el cavaller Sant Jordi, El		foc de Sant Joan, El	1927
el cirera, La		Per a cor a 4 v.m. Lletra de J.M. Vilà	
Empordà i Rosselló		font dels sàlzers, La	1936
Fent camí		Per a cor a 4 v.m.	
font del Llor, La		Remordiments	1909
Gracieta (1930)		Corejada	
Grèvol		Tardoral	
maduixa, La		Per a cor a 4 v.m. Lletra de J. Hostench	
meu barco, El (1930)			
neus que es fonen, Les (1919)		OBRES PER A COBLA	
petit Jaume, El		Gracieta - Glossa per a cobla	1927
petita Mònica, La		Premi Sant Jordi	
picapoll, El		(Foment de la Sardana de Barcelona)	
pruna, La		Catalanesca - Glossa per a una cobla	1928
Santa Espina, La (sense confirmar)		marsellesa, La	
sardana de l'avellana, La		Instr. d'un arranjament coral d'E. Morera	
sardana de les monges, La (1919)		Nyacres	1947
sardana de la Pàtria, La		Harm. i instr. de la dansa tradicional	
senyor Esteve, El		Ball de tres	1947
		Harm. i instr. de la dansa tradicional	
Sardanes i Ballables del mestre Jacques de Noëll		Altres danses - (sense especificar)	1940/50
(Sant Llorenç de Cerdans. Conflent)		Harm. i inst. de les danses tradicionals	
Sardanes:			
Veremes (1935)			
Cant de primavera (1935)			
Rosselló (1935)			
Cantarelles (per a cor mixt?)			

De jove la música em va atraure. Els meus mestres foren l'Agramunt, En Pau Guanter i Mossèn Serratosa. Per correspondència En Morera va llimar i polir els meus coneixements musicals.

- Si, ja sé que es diu. És cert. Jo instrumento moltes sardanes del Mestre Morera. Però, cal fer una observació. Fóra ridícul creure que Morera no sabés instrumentar. Ho faig senzillament per a alleugerir-li la feina, per a simplificar-li l'excés de producció. Res més.

- Ja fa anys. Vaig començar a tocar amb els «Rossinyols» de Castelló. Quan va marxar En Josep Serra a Barcelona, vaig passar a la «Principal de Perelada», de la qual no m'he mogut més. Sóc el Director. Toco el fiçorn.

- Algunes d'aquestes sardanes han merescut l'aprovació popular. Jo no cerco l'èxit popular. A la plaça, molt sovint, proveu-ho, criden i piquen de mans els que no entenen res de música, els profans de la música. La selecció intel·ligent escolta i calla; defuig la gresca fugissera i la manifestació espectacular. Jo crec que és un deure sagrat dels compositors catalans i de les cobles catalanes: educar el sardanista. Procurar que la dansa més bella, sigui també la dansa del poble més intel·ligent.

- Prefereixo la música ben feta, tècnicament perfecta, sense concessions al xarisme i a la vulgaritat. Per això admiro Garreta i Morera que escriuen amb música universal. Tenim altres valors positius: Manén, Toldrà, Josep M. Solé, Català.....

- Allà on es dansa més bé, és a l'Empordà. L'estil barceloní és un estil exòtic: cabrioles absurdes, passos estranys, innovacions innecessàries. Cal tornar a la manera que dansava la generació del noranta vuit. Fou la generació que traçà l'encuny veritable de la dansa.

Recollint l'interès per part de la Cobla Marinada d'enregistrar sardanes del mestre Josep BLANCH i REYNALT, Músics per la Cobla ha posat il·lusió i recursos per a portar el projecte a terme. Aquest treball discogràfic s'integra dins la nostra col·lecció on s'hi apleguen monografies sobre importants compositors de sardanes.

Unes interpretacions a càrrec de cobles que despunten tant per la seva qualitat interpretativa i com per les seves intencions artístiques com és el cas de la Cobla Marinada.

Sota la direcció del mestre i compositor Marc Timón, castellanó com el mestre Blanch, la cobla i l'equip de so i producció musical ha treballat per a aconseguir el resultat que teniu a les mans.

M'agrada recordar ara la quarteta del poeta popular El Gaiter de la Muga, escrita fa quasi un segle, que diu:

*Perquè ompliu, mestre Blanch
tant complicats pentagrames
que els músics suen sang
i les tenores llàgrimes?...*

perquè aquests versos que "magnifiquen" les característiques més evidents de la música amb la que ens hem enfrontat ja pressuposen una esforç de tot l'equip artístic involucrat. També vull destacar el procés acurat de selecció dels títols que s'ha fet amb la intenció d'aportar a la discografia sardanística una sèrie de composicions que ultra la seva qualitat musical tenien l'interès de ser primícies. De les 14 sardanes enregistrades només *La masovera guapa* i *Amb el porró en fresc* havien estat objecte d'edició durant les darreres dècades. Esperem gaudiu d'unes sardanes que Juli Garreta valorava per la passió que desprenien i Enric Morera per l'acurada instrumentació per a cobla.

Josep-Maria Serracant
Músics per la Cobla

Cobla Marinada

Premi Capital de la Sardana 2015 i 2016 Premi Enderrock 2016

Fundada l'any 1981 a Badalona, la Cobla Marinada esdevé una de les formacions més actives del món sardanista, participa en la majoria d'aplec rellevants i en un elevat nombre d'audicions de sardanes que s'organitzen arreu de Catalunya. La formació destaca per tenir un repertori musical extens, incloïent peces de compositors emblemàtics de la historiografia musical de la cobla i també de compositors contemporanis. Paral·lelament destaca per cultivar en tot moment la música per a cobla amb la interpretació d'obres de referència i de nova composició.

Durant els primers anys comptà amb l'assessorament del mestre Tomàs Gil i Membrado com a conseller artístic. Al llarg dels anys ha estat dirigida per professionals destacats com Joan Pich i Santasusana, Joan-Josep Blay, Jaume Vilà, Jordi Molina, Francesc Benítez, Esteve Molero, Tobias Gossmann o Jordi Montoliu. També ha actuat sota la batuta d'Antoni Ros-Marbà, Salvador Brotons, Diego Martín-Etxaberría, Josep Maria Bernat, Francesc Burrull, Jordi León o Pere-Lluís Biosca. Ha col·laborat amb solistes, formacions instrumentals i corals rellevants de Catalunya com el pianista Albert Guinovart, els cantants Josep-Ramon Olivé, Anna Alàs i Carmen Cuesta, el trio de jazz Ramon Escalé, el Cor de Cambra ArsinNova, la Polifònica de Puig-Reig, l'Orfeó Badaloní, la Banda Simfònica de Roquetes-Nou Barris, l'Esbart Sant Cugat, l'Esbart Lluís Millet, companyia de dansa Factoria Mascaró, Colla

Sardanista Violetes del Bosc, entre d'altres. També ha col·laborat en diverses ocasions en els mitjans televisius (TV3) i ha realitzat enregistraments per a emissores radiofòniques.

Cal esmentar la seva reiterada presència en diversos festivals de música i convencions, com el Festival Internacional Pau Casals, el Festival Internacional de Música de Ripoll, o les diverses actuacions al Palau de la Música Catalana, L'Auditori, Teatre el Kursaal, el Palau Reial de Pedralbes, al Palau de Congressos de Catalunya, les caves Codorniu, entre d'altres auditoris estatals. També ha actuat a països estrangers com França, Itàlia, Bulgària i Andorra.

La seva discografia comprèn una vintena d'enregistraments de contingut divers, entre els quals destaquen *Les sardanes de les colles*, volums I, II i III (1996, 1999, 2001), *Tenora segle i mig* (2000), *50è aniversari de Badalona Sardanista* (1998), *Jordi Molina, Volum II* (2001), *Sardanes de Josep Maria Damunt* (2002), *Gran reserva* (2003), *Impuls* (2004), *Trenkadisk* (2009), *Sardanes a Eugeni Molero* (2009), *La música de Nino Rota* (2011), *Bou Revisited* (2012), *Antoni Botey i contemporanis* (2014), *La Viola d'Or* (2015), *Fraternitat* (2017), *Mirant al meu voltant –Tible i sardanes* (2017), entre d'altres.

Paral·lelament a l'activitat sardanista, la Cobla Marinada ha vetllat continuament per a la creació de noves produccions. Les més recents han estat guardonades amb premis nacionals: *Retrats d'un sentiment* (2014), produïda juntament amb la Colla Violetes del Bosc i guardonada amb el Premi Capital de la Sardana 2015, i *La viola d'or*, amb

música d'Enric Morera i lletra d'Apel·les Mestres (2015), una obra de teatre líric català del 1914 per a cobla, cantants, dansaires i cor, recuperada en el marc de l'Any Morera i produïda per l'Associació per a la Divulgació, l'Ensenyament i la Promoció de la Música Catalana (ADEP.cat). Aquest enregistrament va ser guardonat amb el Premi de la Crítica al millor disc de l'any 2015 de música clàssica (Premi Enderrock 2016) i amb el Premi Capital de la Sardana 2016.

La **Cobla Marinada** està formada pels següents músics, sota la direcció del mestre **Marc Timón**:

Flabiol	Albert Fontelles
Tibles	Xavier Piñol i Marta Fina
Tenores	Miquel Cisa i Isaac Vilanova
Trompetes	David Solernou, Marc Solanelles i Pablo Fernández
Trombó	Martí Villegas
Fiscorns	Daniel Navarro i Martí Fontclara
Contrabaix	Alexa Ruscalleda

La formació també disposa d'un ampli catàleg que inclou les propostes que s'han fet als darrers anys, entre les quals destaquen *Torroella 1900* (1998), produït juntament amb l'Esbart Montgrí de Torroella de Montgrí; *Tenora Segle i Mig* (2000), realitzat en commemoració de l'any de la tenora; *Marinada Cançons i Banda* (2001), una aposta per la fusió de cobla, jazz i veu; *Veu i Cobla* (2003) una mostra de sardanes i obres de lliure format per a cobla i veu amb la participació de les cantants Carme Cuesta i Eva Trullàs; *La música de Nino Rota* (2011) música de cinema de Nino Rota amb transcripcions d'Esteve Molero en commemoració al centenari del compositor italià; *Bou revisited, la música de Vicenç Bou* (2012) una revisió de la música del popular compositor i a la vegada una reinterpretació al llenguatge musical del segle XXI amb versions d'Esteve Molero, entre d'altres.

Marc Timón, director

Nascut el 1980, Marc Timón és considerat un dels compositors catalans més brillants, actius i premiats de la seva generació. Compositor, director d'orquestra i intèrpret de piano i tible, és un músic eclèctic que combina la composició de música per a cinema i televisió, musicals i documentals amb l'obra simfònica, de cambra i coral per a concert, la música moderna i la cobla.

Des del 2015, Timón està instal·lat a Los Angeles component per a projectes europeus i americans. Destaquen pel·lícules com "El árbol sin sombra" (Millor Banda Sonora Espanyola l'any 2014 als Premis MundoBSO), "The little wizard" (Premi Jerry Goldsmith 2014) i "El Afilador", les sèries "In absentia" i "Arkhana", els documentals per a National Geographic "The Blind Monkey" i "Wild Connection", bandes sonores èpiques per a gran orquestra simfònica i cor com "Coliseum" o "Witches", el musical "Josafat" i la sèrie "Agent Carter", de Marvel, emesa per l'ABC i enregistrada als estudis de la Warner Bros (com a programador i orquestrador). Diverses d'elles han estat editades pel segell discogràfic MovieScore Media, un dels més rellevants del món en aquest gènere.

En l'àmbit de la música de concert, la seva obra s'ha interpretat a països com Anglaterra, França, Alemanya, Finlàndia, Cuba, Portugal, Espanya, Bulgària, Ucraïna i Estats Units a festivals com el "Grec", el "Festival de Peralada" o al "Festival Fuego del Caribe", entre d'altres. Alguns títols importants del seu catàleg són els ballets "Havanera" i "Cosas de Palamós", el "Concert per a piano n.1", les cantates "Molsa, suro,

paper de plata" i "Músiques que enamoren", les obres corals "L'indòmit corser" i "The silent noise", més de 50 sardanes (la majoria reconegudes amb guardons com el "Mestre Conrad Saló", el "Francesc Basil", el Premi de Sardanes SGAE o el "Premi Ceret-Banyoles") i una prolífica producció cambrística.

Com a intèrpret i director ha actuat en els escenaris més emblemàtics del nostre país, com el Palau de la Música, el Gran Teatre del Liceu i l'Auditori de Barcelona. És tible solista de la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, on ha compartit escenari amb artistes com Niño Josele, Roger Mas o Pascal Comelade, i també és membre fundador del "The New Catalan Ensemble".

Compta amb més d'una cinquantena de premis nacionals i internacionals, entre els quals destaquen el "Premi Internacional Jerry Goldsmith", que ha guanyat en sis ocasions, el "Premi Agustí Borgunyó", el "MundoBSO Award" i les nominacions als "Goldspirit" i als "Scoremagazine Awards" com a millor compositor novell.

A banda de la música, abans de llicenciar-se en Composició a l'ESMUC, la seva passió per l'art, la literatura i el cinema el portaren a llicenciar-se en Periodisme per la UAB i sempre ha combinat la composició musical amb la tasca com a escriptor, amb obres com "La sardanista psicòpata", "El soroll silent", "DesCatalunya", "Espanya va bien?!", "E-Juez" o la seva "Suite de poesia eròtica", i com a periodista, amb col·laboracions a Catalunya Ràdio, a la Revista Musical Catalana i a Sonograma Magazine.

Recull d'imatges

Fotografies cedides per Rafael Blanch Via

Josep Blanch i Reynalt · Sardanes per a cobla

1	La masovera guapa	(1921)	4'06"
2	La castanyada	(1948)	4'22"
3	La millor amiga	(1923)	3'46"
4	La lluna de mel		3'21"
5	Vora una font	(1919)	3'29"
6	L'esclat d'un petó	(1927)	3'50"
7	Mar en calma	(1946)	3'21"
8	Del maig flairós	(1949)	4'13"
9	Abrilenca	(1921)	3'42"
10	A tota vela	(1929)	4'01"
11	Amb el porró en fresc	(1949)	4'12"
12	Desitjada		3'44"
13	Sempre gentil	(1922)	3'45"
14	Idil·li mariner	(1929)	4'40"

Amb el suport de:

COBLA
Marinada
M

Cobla Marinada · Marc Timón, director

Enregistrament efectuat a l'Espai MONTSERRAT CAMPS de Sabadell els dies 10 i 11 de febrer de 2017 amb David CASAMITJANA com a tècnic de so i Jesús VENTURA i Josep-Maria SERRACANT com a productors musicals.

Edició i mesclades a l'ESPAI SONOR MONTOLIU amb Toni CASTAÑO i David CASAMITJANA com a tècnics.

Disseny gràfic: imesdisseny.com

PICAP

www.picap.cat

© I P PICAP, S.L., 2017

PICAP, S.L. Apt. Correu 253 · 08200 Sabadell
Tel. (34) 93 747 11 00 Fax, (34) 93 714 36 43

Distribuït per ACTUAL Records Distribució, S. L.
www.actualrecords.cat actual@actualrecords.cat

MÚSICS
per
la
COBLA

MÚSICS PER LA COBLA
www.musicsperlacobla.cat